

ROTTERDAMS
PHILHARMONISCH
ORKEST

Jaarbericht 2024

04

ROB STREEVELAAR EN PIET VAN GENNIP

Samen klank geven
aan dromen

06

URSULA SKAUG

‘Of ik even Bruckner 5
kwam meespelen’

08

HRJEN LEENDERTZ

Voor de stad en
van de stad

10

SIMON WIERENGH EN RINEKE KEIJZER

Vrienden voor
het leven

12

Freek den Hartogh

De kracht
van inspiratie

14

JANINE BALLER

‘Bye bye Miami,
hello New York!’

Blik met ons terug op bijzondere momenten van 2024

Ruim 102.000 mensen zaten in de zaal, waarvan de helft 45 jaar of jonger was. Ruim 25.000 kinderen maakten kennis met klassieke muziek. Het orkest reisde naar Amerika. Onze talenten groeien iedere dag en we kochten 13 instrumenten aan. We gaven jonge componisten de kans om zich te laten horen. Maar bovenal deelden we de liefde voor muziek met u.

18

ELSBETH WUBBE EN FOKKE MEIMA

‘We gaan planmatig om
met onze goede doelen’

20

JOEY ROUKENS

Een ritmisch stuk, met
flink wat wild koper

22

FOSKE EN RALPH VAN DEN BROEK

De sleutelwoorden zijn
innovatie en talent

Samen klank geven aan dromen

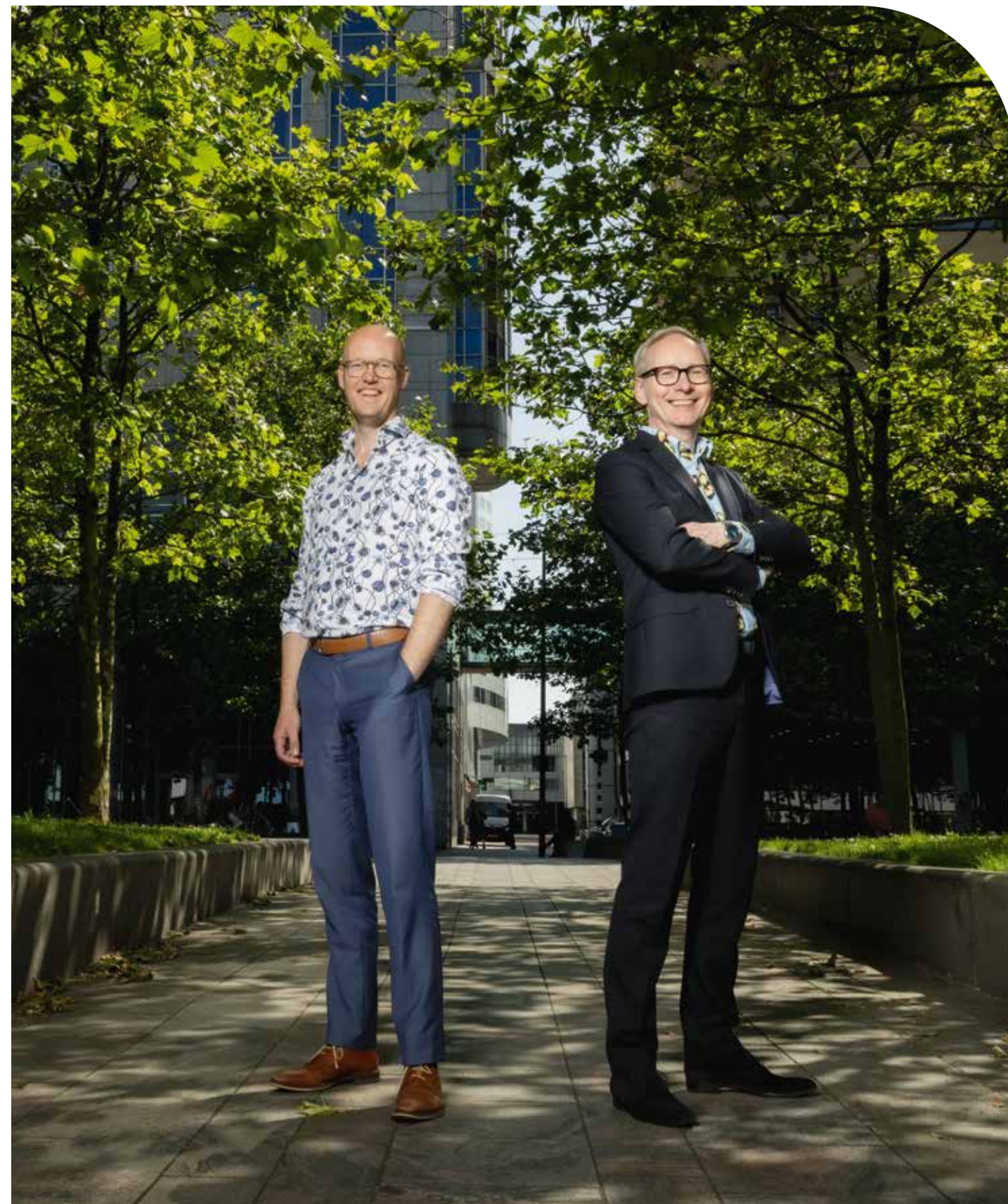
2024 was een jaar van ontmoeting, verwondering en vernieuwing. Een jaar waarin muziek niet alleen klonk in de concertzaal, maar ook in klaslokalen, ziekenhuizen en zelfs via een VR-bril. Dankzij de steun van onze donateurs – zowel particulier als zakelijk – konden we méér zijn dan een orkest: een krachtbron voor de stad en een bron van betekenis ver daarbuiten.

We kijken met trots terug op vele bijzondere momenten. Zoals de kinderen die tijdens Mission Symphonic voor het eerst op een groot podium stonden, met fonkelende ogen en trillende knieën – maar vol trots. De première van *Canto Inferno* van Maxim Shalygin, een opdrachtcompositie die de Laurenskerk vulde met een ademloze stilte en diepe ontroering. Of de bijdragen die het mogelijk maakten dat we opnieuw onze vleugels konden uitslaan richting Carnegie Hall – een mijlpaal in onze internationale ambities. Innovatie speelde een centrale rol in 2024. We ontwikkelden ons educatieve programma verder met Augmented Reality. Kinderen leerden via een VR-bril de instrumenten van het orkest kennen en stonden, virtueel, midden in het ensemble. Een speelse, interactieve manier om klassieke muziek dichterbij te brengen.

Ook in het programma *Livemuziek en welzijn*, dat we samen met Erasmus MC en de Erasmus Universiteit verder uitbouwden, zoeken we actief de grenzen op van wat muziek vermag. De eerste resultaten van dit wetenschappelijke onderzoek onderbouwen wat wij dagelijks ervaren: dat muziek troost biedt, mensen verbindt en het welzijn kan versterken. Dankzij donaties kunnen we dit programma verder uitrollen, bijvoorbeeld in ziekenhuizen. Talentontwikkeling blijft een kernwaarde. Onze Academy trekt jonge topmusici uit de hele wereld aan. Dat alumni vervolgens sleutelposities verwerven – bij ons eigen orkest of elders – vervult ons met trots. Het laat zien dat investeren in jong talent zich dubbel en dwars terugbetaalt. We zijn pas net begonnen in onze rollen als directie, maar één ding is al glashelder: dit orkest leeft door zijn mensen. Door musici, publiek, medewerkers én donateurs. Dankzij uw vertrouwen en betrokkenheid kunnen we blijven bouwen aan een toekomst waarin het Rotterdams Philharmonisch Orkest – diepgeworteld in Rotterdam – zijn klank wereldwijd laat horen.

ROB STREEVELAAR
ALGEMEEN EN ARTISTIEK DIRECTEUR

PIET VAN GENNIP
ZAKELIJK DIRECTEUR

Academy

Elk seizoen geeft het Rotterdams Philharmonisch Orkest getalenteerde jonge musici de kans om het gat te dichten tussen opleiding en podiumpraktijk. Tijdens de Academy kunnen zij een jaar lang ‘vlieguren’ maken in het orkest. Zij krijgen begeleiding op artistiek en praktisch gebied en lessen van collega-musici uit het orkest. Daarnaast doen de jonge musici kamermuziekervaring op. Ook maken zij kennis met haptonomie en Alexandertechniek. Aan de hand van *mock auditions* krijgen zij auditietraining. Wie in aanmerking wil komen voor de Academy, moet zich aanmelden met een video waarop zij verplicht repertoire spelen in één take. Op basis daarvan wordt een selectie gemaakt van kandidaten die een live auditie mogen doen. Uiteindelijk worden vijf tot tien van hen geselecteerd voor de Academy.

‘Of ik even een Bruckner 5 kwam meespelen’

In seizoen 2021-2022 was altviolinist Ursula Skaug een van de ‘academisten’ van het Rotterdams Philharmonisch Orkest. Nu is ze aanvoerder van de altviolinisten van het Noord Nederlands Orkest.

Toen Ursula Skaug in 2022 haar Academy-jaar afsloot bij het Rotterdams Philharmonisch Orkest, was ze niet alleen een ‘waanzinnige ervaring’ rijker. ‘Ik wist wat ik moest verbeteren, wilde ik in aanmerking komen voor een vaste positie.’ Ze ging weer studeren, bij de Italiaanse veteraan Bruno Giuranna. ‘Back to basics: vooral toonladders en etudes.’ Daarna heeft de 28-jarige altviolinist veel ‘geschnabbeld’, onder meer bij het Antwerp Symphony Orchestra, het Nederlands Philharmonisch Orkest en Askō|Schönberg. Sinds mei 2025 heeft ze een jaarcontract bij het Noord Nederlands Orkest.

Hoe kijk je terug op het begin van je Academy in Rotterdam?

‘De tegenstelling met daarvoor was erg groot. Dat had deels met corona te maken. In 2021 studeerde ik af aan het Koninklijk Conservatorium Den Haag. Geen van de stages die ik zou volgen tijdens mijn studie waren bijvoorbeeld doorgegaan. Nu deed zich meteen een buitenkans voor, eigenlijk los van de Academy. Er was iemand ziek geworden van het orkest, terwijl er een opname gepland stond. Ik werd gebeld: of ik even een Bruckner 5 kwam meespelen. Dat was meteen na de zomervakantie. Volgens mij was dat de eerste keer dat iedereen elkaar weer zag en het orkest weer kon samenspelen.’

Dat is wel even een binnenkomer.

‘Ik was echt een groentje. Had veel in jeugd- en studenten-orkesten gespeeld, maar nog nooit in een professioneel

orkest, en dan op zo’n hoog niveau. Het was heel indrukwekkend. Iedereen speelt zo mooi. Het grootste verschil: op het conservatorium had je eindeloos repetitietijd, dat was nu wel anders. Het is geweldig als je op al die kennis en ervaring kunt meeliften. Van docenten leer je ook, maar het veel gaat sneller als je naast superervaren, professionele musici zit. Ik was uitgeput die eerste weken. Gelukkig krijg je een vaste mentor. En je speelt met fantastische dirigenten. Er zijn weinig leeftijdgenoten die kunnen zeggen dat ze met Yannick Nézet-Séguin hebben gewerkt.’

Je doet dus in een sneltreinvaart speelervaring op en daarnaast behelst het programma allerlei praktische zaken zoals auditietraining. Nuttig?

‘Daar heb ik veel aan gehad. De kleinste dingen kunnen je van je à propos brengen tijdens een auditie. Met behulp van nepaudities leer je om je niet van de wijs te laten brengen door de omstandigheden – als het even niet gaat zoals je verwacht.’

Noem eens iets?

Lacht: ‘Van een collega kreeg ik de tip om bladmuziek – de verschillende fragmenten die je moet spelen – aan elkaar te plakken. Dan hoef je niet te zoeken. Zo simpel kan het zijn. Wat er bij de auditie voor het Noord Nederlands Orkest gebeurde: mijn stok brak een half uur voor de eerste ronde. Toen moest ik op een stok spelen die ik niet zo goed kende. Toch had ik een bepaalde drive: ik sla me erdoorheen. Ik denk dat ik zonder die training een stuk minder zeker was geweest.’

Voor de stad en van de stad

De toekomst van het Rotterdams Philharmonisch Orkest

H

Het Rotterdams Philharmonisch Orkest is een van de muzikale vlaggenscheppen van Nederland, maar zijn bestaansrecht ligt niet alleen in de artistieke topkwaliteit. De kracht ligt juist in de verbinding met de stad — een stad die constant verandert, verjongt en diverser wordt. Om relevant te blijven, moet het orkest niet alleen voor de stad zijn, maar ook van de stad.

De identiteit van het orkest mag geen vaststaand gegeven zijn, maar moet meebewegen met de maatschappelijke werkelijkheid. Dat vraagt om visie, maar ook om lef. Niet door klassieke muziek overboord te gooien, maar door bruggen te slaan: nieuwe vormen van programmering, samenwerkingen met artiesten uit andere culturen en doelgroepen, en een sterke rol in educatie. Als muziekonderwijs verdwijnt uit het publieke domein, ligt daar een grote kans voor het orkest om actief vormend aanwezig te zijn in de levens van jonge Rotterdammers.

Ook intern kijken we hoe we kunnen meebewegen. Bijvoorbeeld hoe musici

die door tijdelijke fysieke belasting hun werk niet meer kunnen uitvoeren, invulling kunnen geven aan andere rollen binnen het bedrijf. Er is zoveel kennis en betrokkenheid.

En bovenal: het live concert moet worden gekoesterd. In een tijd van snelle prikkels en digitale afstand ligt de unieke waarde van het orkest in het meemaken — in de zaal, met elkaar. Daar ligt de essentie van wat kunst kan betekenen. Maar dan moet het wel toegankelijk zijn. Voor jonge ouders, studenten, mensen met minder geld of tijd. Als we willen dat mensen zich verbonden voelen met het orkest, moeten we hen ook in staat stellen erbij te zijn. Het is tijd om het orkest niet alleen als cultureel instituut te zien, maar als levend onderdeel van de stad. Alleen dan blijft het echt van betekenis.

“

‘Het liveconcert moet worden gekoesterd. In een tijd van prikkels en digitale afstand ligt de unieke waarde van het orkest in het meemaken.’

Hip hop meets klassiek

De verbinding met de stad wordt ook gezocht in de samenwerking met andere culturele instellingen.

Met Maas theater en dans ontwikkelen we Melomaniac, waar hiphop dansers klassiek geschoolde musici ontmoeten. Anima Obscura maken we samen met Scapino als onderdeel van het O. Festival. De Kunsthal ontvangt ons regelmatig voor het project Tussen Kunst en Klank, waarin de relatie tussen beeldende kunst en muziek wordt geduid.

Vrienden voor het leven

Het Rotterdams Philharmonisch Orkest beschikt over uitstekende instrumenten, mede dankzij de gulle gaven van de Vrienden. Rineke Keijzer is een van hen. Trompettist Simon Wierenga legt haar uit dat de ene trompet de andere niet is. 'Het luistert erg nauw allemaal.'

Aan het begin van zijn carrière in het Rotterdams Philharmonisch Orkest was het nog niet gebruikelijk dat de Vrienden instrumenten bekostigden. Simon herinnert zich dat hij en zijn collega's via de Nederlandse Opera rotary-trompetten aanschafte. Later werden de Vrienden actief. 'Fantastisch natuurlijk, dat ze dit doen. Ik heb er nu vijf staan, heel goede instrumenten. Voor elk repertoire gebruiken we verschillende trompetten. Voor Mahler, Wagner en Beethoven de Duitse rotary-trompetten; die hebben roterende ventielen. Voor Amerikaans repertoire de perinet-trompetten; die hebben drukventielen.' Dan zijn er ook nog de verschillende stemmingen: de C-trompetten en de Bestrompetten die wat groter zijn. Vandaar al die instrumenten dus, in Simons voorraadkamer. Rineke Keijzer noemt zichzelf 'geen kenner', wel 'een veelvraat' als het om klassieke muziek gaat. 'Ik heb geen favorieten, ik ga gewoon als het in de agenda past. Met onderbrekingen ben ik al bijna 25 jaar lid van de Vrienden.'

CRISTIAN BOSC

Simon heeft een vrij nieuw instrument bij zich uit 2022, een rotary-exemplaar dat niet zoals vorige instrumenten van een Oostenrijkse bouwer komt maar van een Italiaan, Cristian Bosc. 'Onze Italiaanse aanvoerder Alex Elia had samen met Bosc dat instrument ontwikkeld. Voor een mooie totaalklank gingen we daar met de hele sectie op spelen. De Vrienden hebben onze aanvraag, om dat te kunnen doen, gehonoreerd. Dat sprak ons zeker aan en we zijn de instrumenten met zijn drieën in Italië gaan uitproberen.' Daar zijn de trompetten gepersonaliseerd, de voorkeur ligt voor ieder namelijk anders. De boring van de buis geeft bijvoorbeeld een andere weerstand. 'De een wil met meer weerstand blazen, de ander juist met minder. Ook de dikte van het materiaal doet ertoe. Daar kun je mee spelen. Het luistert erg nauw allemaal.' Rineke bekijkt de Bosc met belangstelling. 'Leuk, deze achtergrond, ik had geen idee. Mijn man en ik zijn import in Rotterdam, we kwamen hier begin jaren negentig. Een zo

Schenk klank, schenk leven

De "Vereniging Vrienden van het Rotterdamsch Philharmonisch Orkest" is op 28 mei 1935 opgericht door de toenmalige chef-dirigent Eduard Flipse en de Rotterdamse havenondernemer Philippus van Ommeren. Zij zagen de noodzaak in van particuliere steun aan het orkest, een noodzaak die nog steeds actueel is. De loyale Vriendenvereniging steunt met haar 3.000 leden het orkest op allerlei manieren, zoals met de aankoop en het in bruikleen geven van (kostbare) topinstrumenten.

grote dynamische stad met zo'n diverse bevolking, we waren van mening dat we cultuur met een grote C moesten ondersteunen. Alle bevolkingsgroepen moeten plezier kunnen beleven aan culturele uitingsvormen. Het aanbod aan cultuur is de laatste decennia echt beter geworden. Mooi als je bedenkt dat wij een beetje hebben kunnen bijdragen aan het plezier dat de makers van cultuur er zelf aan beleven.'

De kracht van inspiratie

Freek den Hartogh is medeoprichter en lid van RAAF, een groep die muziektheater maakt voor de hele familie. In 2024 werkte hij samen met het Rotterdams Philharmonisch Orkest in *Olli begint een orkest* (6+) en *Apollo* (8+). ‘Als een kind na afloop zegt: ik wil op gitaarles, dan heb ik mijn doel bereikt.’

Als vierjarige mocht hij ‘op de piano’ van het Willem Breuker Collectief. Aan dat familieconcert bewaart Freek den Hartogh (38) levendige herinneringen. ‘Ik weet nog dat de schoenen van mijn broertje werden gepoetst met de saxofoonlap van Willem Breuker zelf. Als je zoiets doet, ben je volgens mij een geweldige maker.’ Een ander voorbeeld is voor hem Frank Groothof, die opera’s als *Carmen* en *De Toverfluit* op een aanstekelijke manier voor kinderen bewerkte. Muziektheater is zijn werk en zijn passie. ‘Ik hou ervan om echt een samenspel te creëren tussen muziek en theater,’ zegt Den Hartogh. ‘Uitgangspunt is dat beide kunstvormen een even groot aandeel hebben en in elkaar grijpen, anders dan bij musicals. Bij RAAF volgen we één belangrijk credo: we willen dat onze voorstellingen kinderen verwonderen en ouders ontroeren. Die gelaagdheid zit er altijd in. Kinderen hoeven niet alles te begrijpen, als je ze maar niet overvraagt of onderschat.’ Hij noemt zichzelf – op de eerste plaats – een acteur die gek is van bandjes, pop én jazz, en ook nog eens het geluk

heeft om veel met symfonieorkesten te werken. Maar misschien is het wel andersom, zegt hij, en begon het allemaal met de liefde voor muziek. Intussen heeft hij ook nog de docentenopleiding voltooid aan de Toneelacademie Maastricht. Den Hartogh heeft het allemaal in huis; hij is acteur, regisseur, schrijver, componist en toetsenist. In 2024 mocht hij helemaal in zijn handen knijpen. Hij maakte twee jeugdvoorstellingen met het Rotterdams Philharmonisch Orkest: *Olli begint een orkest* (over de muzikale aspiraties van het bekende Rotterdamse olifantje) en *Apollo* (over het overrompelende succes van een band dat reikt tot de maan). De eerste klein en fijn, met een tactiele aanpak en een zeskoppig ensemble, perfect voor een jonge doelgroep. De tweede groots van opzet, met een band en het complete symfonieorkest. Vooral die laatste was een buitenkans, voortgekomen uit een idee van hem en van begin tot eind een productie van RAAF. ‘Ik speel ook nog eens Raaf, de hoofdpersoon die net zo raadselachtig verdwijnt als hij gekomen is, een mythische figuur die iets heel krachtigs achterlaat in de vorm van inspiratie.’

In feite is dát – het thema van *Apollo* – wat als een rode draad door al zijn werk loopt, of hij nou songteksten schrijft (voor *Apollo* met componist-gitarist Corrie van Binsbergen, ‘een mentor!’) of de rol van schrijver en regisseur heeft, zoals bij ‘Olli’. Den Hartogh wil zijn enthousiasme overbrengen op de jonge bezoekers en hen ontvankelijk maken voor alle soorten muziek. ‘Daarom is een goede samenwerking tussen alle betrokkenen zo belangrijk. Ik ga bijvoorbeeld ruim van tevoren pitchen bij het orkest, zodat de musici weten wat we gaan doen. Zeker bij een grote productie met veel mensen is dat belangrijk. Ook zij moeten zich eigenaar voelen.’

Het beste resultaat krijg je met een door iedereen ‘gedragen’ voorstelling, stelt hij. ‘De sprankeling van 75 mensen op de vloer die precies weten waar het over gaat – als dat lukt, dat is zoveel waard. Dan kun je een indrukwekkende ervaring bieden die echt beklijft. Het is de reden waarom ik dit werk doe. De eerste voorstellingen die ik met mijn ouders bezocht in een grote zaal, zitten nog steeds in mijn hoofd. Als een kind na afloop van onze voorstelling zegt: ik wil op gitaarles of fluit spelen, dan heb ik mijn doel bereikt.’

Meer muziek, meer kinderen, meer impact

Met het totale educatie programma bereikt het RPhO jaarlijks ca. 25.000 kinderen, ons doel is om het bereik in de komende jaren te vergroten. Zodat we meer kinderen de magie van livemuziek kunnen laten ervaren, én zorgen dat we hen met de muziekervaring raken en iets meegeven voor hun hele leven. We willen kinderen zodanig inspireren dat zij zich welkom voelen en blijven terugkomen in de concertzaal en misschien zelfs actief iets met muziek gaan doen. Ieder kind verdient de kans om kunst & cultuur te ontdekken, want kunst en cultuur kan levens veranderen.

“We willen dat onze voorstellingen kinderen verwonderen en ouders ontroeren.”

Caroline de Winter

Bye bye Miami, hello New York!

Altviolist Janine Baller (57) houdt tijdens orkestreizen een levendig blog bij op Facebook. Op deze pagina's is een ingekorte versie opgenomen van haar verslag van de Amerika-tournee in maart 2024.

Ze doet verslag van de concerten, maar ook van de 'loopjes' in de vrije tijd, al dan niet met collega's. Touren is belangrijk voor het orkest, zegt ze. 'Je hebt op reis een ander soort concentratie, omdat je niet wordt afgeleid door dagelijkse besommeringen of andere projecten. Die concentratie komt het product – het Rotterdams Philharmonisch Orkest – ten goede en versterkt de onderlinge band en de teamgeest.'

Dag 1

En we zijn vertrokken! Onze USA tournee is van start gegaan en we trappen af in Sarasota. Zaterdagochtend vroeg op, om de bus naar Schiphol te pakken, 2 films en een serie verder in t vliegtuig en ik kruip nu lekker in mijn dubbele kingsize bed. (...)

Dag 2

De dag begon vandaag meerdere malen 'vroeg' oftewel jetlag!!!! (...) Vandaag ook de dag van ons eerste concert en daar ben je de hele tijd, vaak op de achtergrond, mee bezig. Dus eerst maar eens ontbijten, wat na alle aankondigingen vd tourmanager reuze meeviel, op al het wegwerpbestek en servies na dan: Man man man, alles ingepakt, voorverpakt, geautomatiseerd (pancakes versgebakken door een volautomaat 🤖) en ... de echte Amerikaanse bak slootwater... (...)

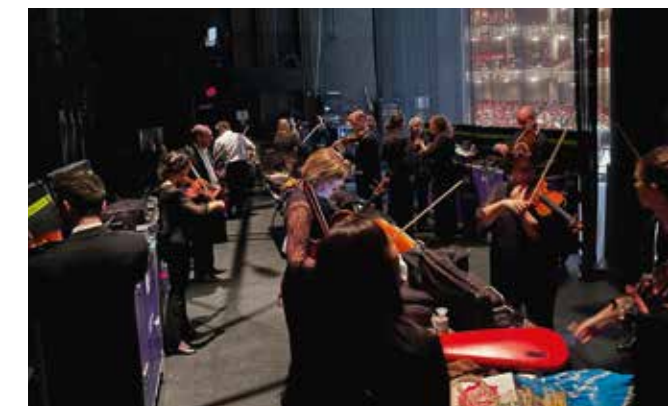
... en op naar downtown: Van Wezel Performing Arts Hall here we come! De werkelijk zeer paarse zaal, van buiten en binnen, sluit mooi aan bij onze orkestkleuren en ligt prachtig aan t water. Repeteren met Daniil Trifonov... (...)

Een kurkdroke zaal met lief publiek dat heel blij was dat we na 50!!!! jaar eindelijk weer langskwamen: misschien hadden zij dat nog meegemaakt, maar de huidige bezetting van mijn orkest zeker niet 🤖

Dag 3

... Vandaag ná al t Prokofjev mooie geweld, stond wederom een pianoconcert op 't program, nu van Mozart. Daar mag helaas maar de helft vd groep aan deelnemen dus dat is wat lang wachten tussendoor, maar ook dat hoort bij #tourlife...

Dag 4

Wederom een reisdag, per bus, en t landschap verandert maar weinig... (...)

Dag 5

... ik ging met Frank een loopje doen. Gisteravond op mijn Garmin-app een route gemaakt van bijna 9km en in mijn fenix6 geladen en om 8.30 vertrokken we dan ook. Geen voorspelde regen, maar een waterig zonnetje en toch al flink warm en vochtig, maar dat is t hier altijd volgens mij. Na 500m was Downtown Orlando al vergeten en liepen we tussen prachtige huizen, strak groene gazonnen en veel bomen, groen en meertjes. ...

Daarna was t even aandacht voor t thuisfront...

... Verder relaxte middag aan t zwembad gehad met wat tijdschriften en een drankje en daarna naar de overkant vd straat waar de zaal is; en wat voor een zaal!!!! Prachtig om te zien maar vooral geweldige akoestiek, dan ook nog eens fijn publiek erbij en een gister-jarige pianist Daniil. Die wist even niet wat m overkwam, want na zijn eerste inzet had Lahav Mozart verder gecomponeerd naar 'happy birthday to you'. (...)

Dag 6

... en weer in de bus vroem... op weg naar Miami. (...)

Ps. Morgen naar NY, met t vliegtuig, een lange reisdag, die gaat beginnen met iedereen op tijd in de bussen te krijgen, want met 2 liften, 15 verdiepingen en 100 orkestleden gaat dat wederom een uitdaging worden... #usatourrotterdamphil

Dag 7

Bye bye Miami!!!! And hello New York! (...) Weinig interessante dag overdag: busreis, wachten op t vliegveld, vliegen, busreis in avondspits New York. Maar wel leuk weer eens een groepsetentje met de altviolen: that was fun! Met z'n allen terug gewandeld via times square en nog wat nakletsen in de lobby...

Dag 8

...we beginnen bij het begin en dat is vanochtend 7.15, want toen ging mijn wekker voor t rondje hardlopen in Central Park met de hardlopers van t orkest. De appgroep wordt groter, steeds meer collega's die mee willen lopen, steeds meer lopers die de mooie hardloopshirts vh orkest aan willen trekken voor een gezamenlijk rondje...

Voor t echte vertrek nog even een kleine fotoshoot op de trappen bij Lincolnter/MetropolitanOpera om daarna naar Central Park te hobbelen...

(...) Eindelijk de langverwachte topavond in New York: concert in Carnegie Hall !!!!!

Na een 40 jaren afwezigheid was t orkest er weer, met een handvol collega's in het orkest die er toen al bij waren.

Wat een prachtige zaal, met een meer dan geweldige akoestiek en met geheel eigen regels: strak en strikt!

In de middag kregen we voor de zekerheid een appje dat echt niemand voor 18.00 op t podium zou zijn, anders zou er een boete volgen...

(...)

vervolg dag 8

Een praktisch uitverkochte zaal met voor een aantal collega's 'special' publiek in de zaal (...) en zelfs een Amerikaanse fan (amateur contrabassist) die door onze Beethoven 9, opgenomen in de eerste dagen van de pandemic (en wij toen op de valreep NIET on tour naar de USA gingen)... hij vond onze 'thuis'-versie van deze Beethoven9, gepresenteerd in de Oprak Winfrey-show zo geweldig!!!! Er hing dus wat extra gezonde spanning in de lucht en dat pakte bijzonder goed uit. Prachtige gespeeld, lieve collega's! Dank daarvoor! Na het concert een meer dan gezellige avond schuin ad overkant op 7th Avenue, waar we echt de tent uitgeveegd moesten worden: een avond om nooit te vergeten!

Dag 9:

een vrije dag! (...)

Dag 10

transfer van NY naar Washington DC

Bye bye New York 🙋

Hello Washington 🙋

...vroem, vroem...

(...)

Time is running fast when you're having fun! Dus in ene keer was t alweer tijd om te gaan; op naar ons laatste concert van deze tour. Mooie woorden van dank op t podium en na afloop gezellige kletspraat in de Ierse Pub om de hoek van ons hotel: die heeft een geweldige maandagavond gehad met t halve orkest in zijn kroeg, die eerst hun snack gingen halen bij de buurman en t dan bij hem kwamen opeten onder t genot van een biertje....

(...)

Dag 11

(en 7 uurtjes van dag 12)

... Om 7.00 stipt beneden stond ik eerst bij t verkeerde ontbijtbuffet, maar in no time mijn hardlooptmaatje gevonden. Niet teveel ontbijten dus, want Laurens en ik gingen een ruime 15 km doen: Washington-highlights-loopje. (...) Washington highlights ging van Watergate naar the White House naar t Capitol en weer terug via Martin Luther King En nog vele andere memorials zoals Vietnam monumenten, Jefferson, Lincoln, etc. (...) Voor mij was dit een intervaltraining van monument naar monument, en Laurens liep een lage hartslagzone-loopje: verschil moet er wezen 🙋

(...)

Rond 15u gingen de bussen naar t vliegveld, maar je kon merken dat we wel naar huis wilden: de eerste bus zat een half uur voor geplande vertrektijd al vol en reed alvast maar richting t vliegveld. (...)

Fijn om weer naar huis te gaan en Frank, kids en honden weer te zien. Vanmiddag een dutje op de bank en dan komt t vast wel weer goed met de jetlag.

‘We gaan heel planmatig om met onze goede doelen’

Behalve trouwe concertbezoekers zijn Fokke Meima en Elsbeth Wubbe al jaren donateurs. ‘Aan educatieve projecten geven we soms iets extra’s.’

Voor Fokke Meima en Elsbeth Wubbe, beiden gepensioneerd arts, is kunst, en muziek in het bijzonder, ‘een belangrijk tegenwicht tegen een zekere hardheid in de wereld van nu’. Het is een belangrijke motivatie voor hun donateurschap. ‘We beleven zelf veel plezier aan muziek en willen er graag aan bijdragen dat andere mensen er ook van kunnen blijven genieten,’ zegt Wubbe. Toen zij in 1994 terugkwamen uit Ghana, waar ze veertien jaar voor Memisa in een ziekenhuis werkten, hadden ze echt wat in te halen. ‘Afrikaanse muziek is ook ontzettend leuk,’ zegt Meima, ‘maar we misten de klassieke muziek.’ Beiden zijn fervent amateurmusicus: hij speelt hobo, zij dwarsfluit. In Bathmen (Overijssel) waar ze tegenwoordig wonen, organiseren ze kamermuziekconcerten in de Dorpskerk. ‘Alleseters,’ zeggen ze onmiddellijk, gevraagd naar hun muzikale voorkeuren. Rachmaninov noemt Wubbe als referentiepunt, en van haar echtgenoot mag het ook best wat avontuurlijker: ‘Ik herinner me een concert van Tan Dun rond het thema water. Dat vond ik fantastisch.’ Ze maken graag de reis naar Rotterdam voor de concerten van het Rotterdams Philharmonisch Orkest, waarmee ze ook een persoonlijke band hebben.

Meima, een beetje met plaatsvervangende trots: ‘Contrabassist Arjen Leendertz is de zoon van een jeugdvriend.’ Educatieve projecten van het orkest krijgen soms iets extra’s van hen. ‘Om de jeugd in aanraking te laten komen met al het moois dat we hebben.’ Die roeping krijgt ook op een andere manier vorm, als ze de jonge kinderen van een bevriend stel op sleeptouw nemen dat zelf minder vertrouwd is met klassieke muziek. ‘Weet je wat een enorme hit is? De Harry Potter-concerten. We maken er natuurlijk ook altijd een leuk dagje uit van.’ Rotterdam blijft trekken, zeggen ze. Zij is er geboren, hij bracht er zijn jeugd door. En de locatie – De Doelen – heeft

zo zijn eigen aantrekkingskracht. Meima: ‘Een bonus bij de concertgang. Echt een lekkere zaal. Alle lof voor Kraaijvanger.’ Ook van De Doelen zijn ze begunstigers. Generositeit, delen wat je hebt, is iets wat beiden van huis uit hebben meegekregen. ‘Zending en missie waren altijd wel een thema,’ zegt Wubbe. Het was voor hen een drijfveer om naar Afrika te gaan, los van de avontuurlijkheid. ‘Simpelweg: we zijn dokter geworden om mensen te helpen,’ vult Meima aan. ‘Nou, waar zitten heel veel mensen die heel veel hulp kunnen gebruiken? In Afrika? Dan gaan we daarheen.’

Vanuit diezelfde gedachte gaan ze ook heel ‘planmatig’ met hun eigen goededoelenbeleid om. ‘We hebben vier categorieën,’ aldus Meima. ‘Cultuur of muziek, sociaal, natuur en kerk.’ ‘Je vergeet ontwikkelingshulp,’ zegt Wubbe, ‘vijf categorieën dus. En dat moet ook wel, met al die dingen die tegenwoordig wegbezuinigd worden.’ Meima: ‘Het enige waar het in Den Haag over gaat zijn koopkrachtplaatjes. Maar de immateriële voorwaarden om het menselijk bestaan goed en dragelijk te maken zijn minstens zo belangrijk. Daar hoort cultuur heel erg bij. Ik zou het iedereen willen aanraden. Je hoeft natuurlijk geen enorme bedragen te geven. Maar het gevoel dat je bijdraagt aan de kwaliteit van de samenleving, aan de gevoelens van saamhorigheid en van gedeeld plezier is voor ons onbetaalbaar.’

“

‘Het gevoel dat je bijdraagt aan de kwaliteit van de samenleving is voor ons onbetaalbaar.’

Een ritmisch stuk met flink wat wild koper

Joey Roukens componeerde *Con Spirito* – met dank aan gulle gevers van het orkest. Zij kregen de partituur mee naar huis met een persoonlijke boodschap van de componist.

Een ouverture moest het worden voor een programma met een uitgesproken Amerikaanse signatuur. Een kort stuk, bij wijze van aftrap van het concert dat Lahav Shani zou dirigeren. Helemaal in zijn straatje dus. ‘Dat Amerikaanse zit erg in mijn muziek,’ beaamt componist Joey Roukens (Schiedam, 1982). ‘Ik ben sterk beïnvloed door met name Amerikaanse minimalisten als Steve Reich en John Adams. Dus in dat opzicht hoefde ik geen extra moeite te doen. Referenties aan populaire muziek en jazz zitten in mijn DNA.’

Con Spirito ging op 26 september 2024 in De Doelen in première. Voor Roukens was het de tweede opdracht van het Rotterdams Philharmonisch Orkest na de – uitermate succesvolle – *Eerste Symfonie ‘caleidoscoop’*, die in 2022 zijn vuurdoop beleefde. Ook nu ging er een onderonsje met artistiek leider Floris Don aan vooraf. En ook nu kon hij het stuk moeiteloos afstemmen op het karakter van het orkest. ‘Ik denk bijvoorbeeld aan het koper dat een bepaalde rauwe gespierdheid kan hebben. Of de enorme ritmische energie van het orkest. Zulke dingen zoek ik dan graag op.’ En wat ook goed uitkwam:

‘Al snel was duidelijk dat het een vrolijke binnenkomer moest worden. Precies het soort stuk dat ik op dat moment zelf ook wilde schrijven.’

Maar wat anders was: de compositie – met ‘flink wat wild koper’ en een strakke ritmiek vol maatwisselingen – werd gefinancierd door drie particuliere orkestsponsors. Roukens: ‘Eerlijk gezegd was ik even bang dat ik een crowdfundingpraatje moest gaan houden voor een groep deftige heren, een pitch of iets dergelijks. Maar dat viel honderd procent mee. De relatiebeheerder van de particuliere donateurs van het orkest had al een paar mensen gevonden die spontaan ja hadden gezegd. Het zou wel leuk zijn, zei ze, als ik met hen wilde lunchen. Dat heb ik dus gedaan.’

En het wás leuk, zegt Roukens. Gewoon in de kantine van De Doelen hebben ze geluncht, zonder poespas of chique toestanden. Die keuze had ook een praktische reden. ‘Het was na de generale repetitie. Dat is ook het moment waarop je met de dirigent aantekeningen doorneemt. Dus ik wist niet hoelang dat zou gaan duren.’

Wat hem vooral bijstaat: hoe geani-

Bijzondere projecten

Deze opdracht aan Joey Roukens is onderdeel van een breed spectrum aan bijzondere projecten, zoals compositieopdrachten aan hedendaagse en vooraanstaande componisten en concertante opera’s met topsolisten. Maar ook het programma ‘Livemuziek en welzijn’, een samenwerking tussen de Erasmus Universiteit, het Erasmus Medisch Centrum en het orkest, waarin we het effect van muziek op ons welzijn meten en toepassen.

meer de gesprekken waren. ‘Een van hen had zich op YouTube in mijn werk verdiept en vertelde ook eerlijk wat hem aansprak en wat niet. Later hoorde ik dat de man had gezegd dat hij de dag van zijn leven had. En ze kregen een gedrukt exemplaar van de partituur mee naar huis met een persoonlijke boodschap van mij. Dat was ook feestelijk.’

Wat vindt hij van deze vorm van kunstfinanciering? ‘Verfrissend. Het subsidiesysteem zoals we dat kennen in Nederland, is heel mooi. Maar ik denk dat het goed is om ook andere manieren van financiering te verkennen – ter aanvulling.’

De sleutelwoorden zijn innovatie en talentontwikkeling

De groep CEO's die zich hebben verenigd in het Gilde van bedrijfs-begunstigers van het RPhO groeit gestaag. Ze hebben zich verenigd om bijzondere projecten van het orkest te financieren maar ook om het orkest met hun zakelijke expertise te ondersteunen.

Talentontwikkeling en innovatie zijn de sleutelwoorden, want zowel bij het orkest als bij grote bedrijven zijn beiden van groot belang voor de toekomst. Dit krijgt heel concreet vorm bij het jaarlijkse slotconcert van onze academisten: het Sloepenconcert. Dit wordt onder andere gehost door Foske en Ralph van den Broek. Ralph is gildelid en directeur van Batenburg techniek. Ralph: 'Wij ondersteunen de Academy al een jaar of vier, omdat deze precies doet wat wij voor de mensen doen die in ons bedrijf starten. Wij geloven in het ontwikkelen van jong talent, begeleiden ze zo optimaal mogelijk en bereiden ze voor op een loopbaan in het bedrijf. Dat is exact wat het RPhO doet met de Academy, internationale toptalenten naar Rotterdam halen en klaarmaken voor de toekomst. Daarom vinden wij het belangrijk dat wij als Rotterdams bedrijf de academy ondersteunen en hiermee Rotterdam via verschillende kanten als talenthub op de kaart zetten.' Naast de steun die het gilde biedt, waardeert de inmiddels meer dan 10 jaar oude, vaste kern van CEO's het netwerk rond het Gilde enorm. "Hoe fijn is het om samen op orkestreis te zijn en in een informele setting een zakelijk onderwerp tegen het licht te kunnen houden?"

met dank aan

FONDSEN OP NAAM

Siemons-Muller Fonds | Smits-Schiebroek Fonds | Fonds Loranthus-nmk | Kees en Henriëtte Oranje-de Bruijn Fonds

DONATEURS

Marina van Aalst-Kleyn-van Willigen | Hein van Ameijden | Kyong-Ok van Ameijden-Kim | Joke en Paul de Beijer | Arnold van der Bie en Ellen Kruiten | De heer R.C.W. Brouwer | Hans van Buuren | De heer R. Buwalda | Marjan en Robbert Cohen | De heren Bieseman en Couvreur | De heer M. Degeling | De heren Demkes en Tettero | De heer mr. W. Dommering | Annemarie Advokaat-van den Doel | De heer mr. P.J.M. Drion | De heren J.A.P. Ector en W. van den Berg | De heer en mevrouw Elkenbracht-Huizing | Mevrouw K.E. van Essen | De heer en mevrouw Filbri-van Wieringen | Mevrouw I.I. Filmer-Wijngaarde | De heer D.J. de Frenne | Bart en Marleen Gerretsen | De heer drs. F.G. Gompen | De heren K.B. Gould en Th.C.M. Kemperman | Mevrouw Grapperhaus | De heer A.D.H. Groenenboom | De heer J.A. Groenendaal | De heer B.J.W. de Haas en mevrouw A.M. Schaap | Mevrouw P.A.Th. Hazen | Hans Heesterbeek en Mariëlle Franken | De heer en mevrouw Henneveld | Door Hezemans | Joke Hol-Seij | Mevrouw G.J. De Hoog-van Pelt | De heer en mevrouw Hudig-Deiters | Mevrouw E.B.M. Jansen | De heer en mevrouw Jansen-Oei | De heer en mevrouw de Jong-Guillen | Jan Willem en Lottie van der Kamp-Koning | De heer Van Ketel en mevrouw Te Spenke | Maria Kiebert | De heer en mevrouw Kolff-Willinge | De heer en mevrouw Kolthof | Peter en Adriana Koudstaal | De heer N.M. Kramer | Mevrouw L.A. Kramer-Seijffardt | Mevrouw L.M. Kruidenier-Winkelman | Maria Kuster | Ton van der Laan en Sue Goldberg | De heren P.J.M. van Laarhoven en E.O.O. Ringes | Hilde Laffèber-Nicolai | De heer en mevrouw Langendaal-Braams | Mevrouw H. Lamberts-Stibbe | Jaap Lampe en Jetske Vulsma | Mevrouw Th.A. de Lange | De heer mr. A.R. Leemreis | Joop van Lenteren en Vanda Helena Paes Bueno | Willem en Anneke Marsman | Mevr. C.J.M. Martens | De heer F. Meima en mevrouw E.M. Wubbe | Eric Möhringer en Janny van Vliet | Mevrouw J. van der Molen | De heer mr. J. de Muinck Keizer | Mevrouw C.M. Muller-Kraaijvanger | De heer en mevrouw Muller-Schoof | De heer P.J.F. Niemantsverdriet | Jan en Veneeta van Noord | De heer en mevrouw van Oosten-Snoek | Mevrouw M.F. Peters-Slough en de heer A Peters | Els Peters-Zwerus en Hans Zwerus | Ronald Pfeiffer | De heren G.C. Poolman en F.J. Hilgers | Leo Pronk en Korrie Van Kampenhout | Mevrouw E.E. Raven-Boshuizen | Familie Reinerie | De heer H.P.C. van Roermund | De heer en mevrouw Roijers | Mathilde Rol | Elly Rood-Pijpers | De heer M.C. Roose en mevrouw M.O. Blagovici | De heer en mevrouw Schraven-Swart | Truus Segers en Wim Vrouwenraets | De heer en mevrouw Servaas | Mevrouw M.G.A.B.I. Smeels | Mevrouw C. Somerwil | De heer W.H.A. Somerwil | Elly van der Spek-Verhoef | Stichting Doelwijk – De heer W.E. Ruys | Stichting Saphir | De heer J.A.W.M. Strooij | Henk en Maggy Swets | De heer en mevrouw Uneken-de Kruijff | Aat Vandersmissen | Mevrouw van der Velde | De heer P. Vellekoop en mevrouw F. Vellekoop-Monna | Mevrouw F. Verhoef-Blokland | Eline Vis | De heer en mevrouw Visser | Stichting Kleijn van Willigen-Goddard | Annelies van der Vorm | Mevrouw N.E. van der Wal en de heer J. Berkenbosch | Jan en Trudy Walschots | Mevrouw E.D. Walstra | Mevrouw B.H.H.M. Wammes-Houx | Mevrouw R. Warnaar-van den Hoven | Dick en Agnes van Wensveen | De heer van Wersch | Jan Wielaard en Kees van Oorschoot en een aantal anonieme donateurs

GILDE VAN BEDRIJFSBEGUNSTIGERS

Aan dit jaarbericht
werkten mee:

Tekst:

Nicoline Baartman,
Janine Baller,
Arjen Leendertsz,
Egbert Jan Riethof,
Agnes Wijers

Fotografie:

Janine Baller,
Karen van Gilst,
Eduardus Lee,
Antim Wijnaendts
van Resandt,
Caroline de Winter

Vormgeving:

Studio Goedhart

Jaarbericht 2024

